

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 2. Zeszyt 10 (22) (6 października 2023 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- **Adoracja na I niedzielę miesiąca**
- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, wstęp do adoracji wynagradzającej)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

I NIEDZIELA PAŹDZIERNIKA 2023

(1 października 2023 r.)

I. Adoracja na I niedzielę miesiąca

Panie Jezu Chryste, obecny, żyjący już na zawsze w Tajemnicy Twojego Eucharystycznego Serca, klękamy w głębokiej adoracji przed Tobą, aby Cię uwielbiać i dziękować za Twoją wyjątkową miłość, ale także, by słuchać Twoich słów i wypełniać je. Twoja miłość przeszła próbę krzyża, pozwoliła na otwarcie Najświętszego boku, ciągle wyraża się w Eucharystii i w sakramentalnym przebaczeniu – nam, którzy podobni jesteśmy do tych synów z dzisiejszej Ewangelii, których ojciec prosi o podjęcie pracy w winnicy.

Będziemy powtarzać: Serce Jezusa, dziękujemy Ci.

- *za Twoją miłość, troskę i cierpliwość, z którą podejmujesz nieustannie próbę docierania do naszych serc,*
- *Ty chcesz wyrwać nas ze sposobu myślenia, który sprawia, że jesteśmy bardzo religijni, ale bardzo mało wierzący,*
- *za to, że przestrzegasz nas dzisiaj przed religijnością budowaną na słowach, na pozorach, zamiast na konkretnych czynach,*
- *Ty pragniesz skruszyć naszą zatwardziałość i otworzyć nas na nawrócenie i na przyjęcie oczekiwań Ojca*

Śpiew: Ojcze, chwała Tobie, swe życie składam Tobie....

Zapytam serca:

- *czy zawsze konsekwentnie wypełniam obietnice składane Bogu?*
- *jak wygląda moja wierność ślubom złożonym przed Bogiem - wierność małżeńska, kapłańska, zakonna?*
- *czy moją religijność buduję jedynie na słownych zapewnieniach, czy na konkretnych czynach?*

Wszyscy jesteśmy grzesznikami. Czasem buntujemy się przeciw Bogu. I choć boli Go Serce z powodu naszych złych postaw, przeciwnych Ewangelii, Jego cierpliwość do nas się nie wyczerpuje. On czeka na gest opamiętania i prawdziwej wiary z naszej strony, by droga do królestwa Bożego stała się naszym osobistym wyborem.

Prosimy Cię Serce Jezusa:

- *by nasza wiara nie była powierzchowna, a modlitwy nie były oparte na wielości słów,*
- *byśmy nie byli podobni do drugiego syna z Ewangelii, który entuzjastycznie deklarował: „idę Panie”, lecz nie poszedł,*
- *aby nasza praktyka religijna nie była rutynowa, ale byśmy szukali woli Bożej,*
- *byśmy nie tyle słowami akceptowali Ewangelię, co dostosowali życie do jej wymogów*

„Idź i ty i pracuj w Mojej winnicy”, to znaczy we wspólnocie Kościoła - to wezwanie Jezus kieruje do nas dzisiaj, w październiku, miesiącu poświęconym Jego Matce. Dlatego troskę o dar wierności Bogu w pełnieniu Jego woli, powierzajmy przez Jej wstawiennictwo, wołając w duszy jak Ona: „niech mi się stanie według słowa Twego”. Bóg – właściciel winnicy, Kościoła – oczekuje naszego posłuszeństwa, wyrażonego w czynach. Pragnie tego nie dla siebie, ale ze względu na nasze dobro teraźniejsze i wieczne. Niech się w naszym życiu spełnia Jego najświętsza wola. Amen

Pieśń przed błogosławieństwem

I PIĄTEK PAŹDZIERNIKA 2023

(6 października 2023 r.)

II. Msza święta z udziałem dorosłych

1. *Wstęp do Mszy św.*

Jezusowe biada wypowiedziane w dzisiejszej Ewangelii nie jest degradacją człowieka przez Boga. Jest wyrazem cierpienia Boga wobec samo degradującego się człowieka. A tym, co człowieka niszczy jest grzech. Stąd nasza obecność w I piątek miesiąca, by włączyć się w Jezusowe wynagrodzenie za grzechy wobec Boga Ojca i by przyjąć Bożą miłość wyzwalającą z lęku i grzechu.

2. *Ewangelia*

(Łk 10, 13-16)

„Jezus powiedział: «Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno by się nawróciły, siedząc w worze i popiele. Toteż Tyrowi i Sydonowi lżej będzie na sądzie niżeli wam. A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz! Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi Tym, który mnie posłał»”.

3. *Kazanie*

A. *Widzieć*

Przyglądając się dzisiejszym ruinom Kafarnaum, trudno uwierzyć w to, że miejsce to odegrało tak wielką rolę w historii chrześcijaństwa. To

właśnie w tym miejscu nauczał Jezus i w tym miejscu wybrał swoich Apostołów. Co doprowadza człowieka do stanu „ruiny” duchowej? Opór serca, jaki człowiek stawia Bożej łasce i Jego wezwaniu do nawrócenia. Opór ten wydaje się tym bardziej niezrozumiały, kiedy Jezus - tak jak to miało miejsce w Kafarnaum - rzuca ziarno pełnymi garściami. Mieszkańcy Kafarnaum, ale także Betsaidy, czy też Korozain, byli świadkami tak licznych cudów. Jezus, mimo swojej hojności, zebrał tam niewielkie plony, ponieważ ludzie ci nie chcieli się nawrócić i pokutować za grzechy. Zauważmy, że problemem mieszkańców tych miast nie był brak wiary. Galilejczycy chętnie słuchali Jezusa i wielu uwierzyło w Niego. To dlatego właśnie Pan Jezus mógł dokonać tam tak wielu cudów. Do cudu potrzebna jest wiara. Zarzut Jezusa dotyczył czegoś zupełnie innego. Czego? Tego, że się NIE NAWRÓCILI. Co z tego, że człowiek uwierzy w Boga, jeżeli nie chce zmienić swojego życia? Ten opór na działanie łaski Bożej nazywamy zatwardziałością serca. Towarzyszy jej brak woli odcięcia się od zła i podjęcia walki ze swoimi wadami. Jaki jest efekt takiej postawy? Jezus przechodzi obok nas, a my nie potrafimy Go dostrzec, ani też usłyszeć Jego słów. Ruiny Kafarnaum są bardzo wymownym obrazem tego, co dzieje się z duszą człowieka, który wiele od Boga otrzymał, lecz niewiele uczynił.

B. Oceniać

Jako ludzie wierzący i członkowie Kościoła założonego przez Chrystusa, musimy mieć tę świadomość, że jesteśmy ludźmi niesamowicie obdarowanymi przez Boga. Jesteśmy jak mieszkańcy owych miast, w których Jezus dokonał tak wielu cudów i dokonuje ich dalej w swoim Kościele. Wielu ludzi daje piękne świadectwo uzdrowienia, zarówno fizycznego, jak i duchowego. W wielu miejscach na świecie, także w naszym kraju, mają miejsce cuda eucharystyczne, których autentyczność została potwierdzona licznymi badaniami. Największym cudem jest jednak cud przemiany chleba w Ciało Chrystusa, którym możemy kar-

mić się każdego dnia i w ten sposób upodabniać się do naszego Pana i Zbawiciela. Wszystkie te cuda są niewątpliwie przejawem Bożej miłości do człowieka. Bóg pragnie nas niejako zachęcić do tego, aby wejść z Nim w relację miłości i zmienić swoje życie. A wszystko to w jednym celu – aby człowiek był szczęśliwy. Wielką ranę zadajemy Sercu Pana Jezusa, gdy odrzucamy Jego miłość lub jesteśmy na nią zupełnie obojętni. Co zatem robić? Czego pragnie od nas Pan? Bardzo mocno wybrzmiało to w słowach dzisiejszej aklamacji przed Ewangelią: „Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych, lecz słuchajcie głosu Pańskiego”. A Pan mówi nam, że wszystkich nas kocha, że za każdego z nas oddał swoje życie umierając na krzyżu i od każdego z nas pragnie jedynie tego, abyśmy nie byli obojętni na Jego miłość.

C. *Działać*

To wsłuchiwanie się w głos Pana doprowadziło do tego, że tak wielu ludzi praktykuje dziś nabożeństwo dziewięciu Pierwszych Piątków Miesiąca, w których istotną rolę stanowi przyjęcie w tym dniu - rzecz jasna w stanie łaski uświęcającej - Komunii Świętej wynagradzającej. Jest to przejaw kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa, którego głównym przedmiotem - jak naucza papież Pius XII - jest miłość Boga do nas. Bóg nas kocha, dlatego pragnie naszego szczęścia. Cierpi zatem gdy się go pozbawiamy przez grzech, który nas degradowuje, zniekształca nasze serca i niszczy w nas miłość. Nie dziwi nas zatem to z pozoru srogie i karcące „biada”, które Jezus wypowiada wobec miast, które nie chciały się nawrócić. Jezus mówi „biada”, ale nie dlatego, jakoby sam Bóg miał zesłać karę, lecz dlatego, że ten, kto nie chce się nawracać i zaprzestać czynienia zła, sam ściąga na siebie karę. O jaką karę chodzi? Karę stanowią skutki naszych grzechów, które sprawiają, że człowiek oddala się od Boga, a przez to także od samego siebie, zatracając swoje człowieczeństwo i narażając się na karę wieczną. To Chrystusowe biada ma zatem charakter ostrzeżenia, aby człowiek porzucił grzeszne życie. Sama wiara

to za mało. My również możemy ulegać takiej pokusie aby jednocześnie być ludźmi wierzącymi, ale nie zrywać z grzesznymi przyzwyczajeniami. Nie można pogodzić brudu z czystością, nie można pogodzić życia ze śmiercią. Jeżeli wierzę w Boga a przyzwalam na grzech i nie walczę z nim, to w rzeczywistości nie należę do Boga, lecz do kogoś innego. I Jezus mówi takiemu człowiekowi: biada tobie! Pamiętajmy jednak, że to biada wcale nie jest potępieniem człowieka, lecz niczym innym jak pełnym miłości i zatroskania wezwaniem do nawrócenia.

4. *Modlitwa wiernych*

Do Boga, który nieustannie troszczy się o wszystkich ludzi, zanośmy nasze prośby:

- Za Kościół Święty, aby jego członkowie prowadzeni przez Papieża, biskupów i kapłanów, zbliżając się do Pana Jezusa, przemieniali swoje życie. Ciebie prosimy...
- Za rządzących państwami, aby byli otwarci na dialog i nie ulegali pokusie wyższości. Ciebie prosimy...
- Za cierpiących, aby w Eucharystii i innych sakramentach znaleźli źródło pociechy duchowej. Ciebie prosimy...
- Za polecanych w tej Mszy św. o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wszelkie potrzebne łaski. Ciebie prosimy...
- Za zmarłych – aby oczyszczeni z wszelkich win, weszli do chwały Nieba. Ciebie prosimy...
- Za nas uczestniczących w tej Eucharystii, abyśmy kontemplując przebite Serca Pana Jezusa wciąż na nowo odnawiali nasze myślenie i dorastali do szczęścia wiecznego. Ciebie prosimy...

Wszchemogący Boże, którego Serce jest cierpliwe i wielkiego miłosierdzia, wysłuchaj naszych pokornych modlitw i umacniaj nas w walce z grzechem. Przez Chrystusa, Pana naszego

III. Adoracja wynagradzająca dla dorosłych

Jezu, wszystko jest cudem Twej miłości! Stworzony świat, nasze życie, każdy nasz krok i każde mrugnięcie naszej powieki. Wszystko to co jest naszym zwycięstwem, radością, szczęściem. Wszystko dzieje się dlatego, że Ty jesteś Miłością, masz kochające nas Serce, pełne dobroci i miłości.

Chcemy w duchu wdzięczności trwać dziś na modlitwie, by wyrazić naszą skruchę, żal za wszelkie odejścia od ideałów miłości chrześcijańskiej. Chcemy świadomie podejmować akty pokuty, umartwienia, wyrzeczenia z miłości ku Tobie.

Tą postawą pragniemy nie tylko wynagrodzić za własne zaniedbania i niedoskonałości, za własną ślepotę duchową, ale także za tych, którzy wciąż nie słyszą Twego nawoływania i Twoich słów „biada”.

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

IV. Msza święta z udziałem dzieci

1. *Wstęp do Mszy św.*

Pan Jezu chce dla nas życia bez smutku, czyli bez grzechu. Pozwólmy Mu na to. Niech Jego miłość, którą otrzymamy w komunii świętej uciechy nas. Niech też pomoże nam zobaczyć w naszych sercach to, co się Panu Bogu nie podoba.

2. *Kazanie*

– Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

– *Na wieki wieków. Amen.*

– Witam Was bardzo serdecznie w pierwszy piątek października. Spotykamy się już po raz dziesiąty w tym roku kalendarzowym. Październik jest takim szczególnym miesiącem, w którym oddajemy cześć Matce Bożej i gromadzimy się w kościołach, aby wspólnie modlić się na różańcu. To sama Maryja prosiła, aby modlić się na różańcu. Ale wróćmy do Ewangelii, którą przed chwilą odczytałem. Czy zapamiętaliście nazwy miast, które Jezus wymienia?

– *Były to miasta Kafarnaum, Korozain, Betsaida, Tyr i Sydon.*

(jeśli dzieci nie umieją powiedzieć nazw miast, ksiądz naprowadza lub sam je wymienia)

– Najbardziej znanym dla nas z tych miast, jest chyba Kafarnaum. To z Kafarnaum pochodził św. Piotr, czyli pierwszy papież. Tam też żył Pan Jezus, gdy został odrzucony w Nazarecie, w Kafarnaum głosił Dobrą Nowinę, nauczał, w Kafarnaum dokonał wiele cudów.

Czy zapamiętaliście co Jezus mówi o tych trzech miastach – Kafarnaum, Korozain i Betsaidzie?

– *Jezus mówi, że biada tym miastom.*

– Tak, Jezus wyraża swój ból i żal wobec tych miast. Nie grozi, ale przeżywa smutek, gdy o nich mówi czy myśli. Macie może pomysł dlaczego?

– *Ponieważ tam zrobił wiele cudów, a ludzie nie uwierzyli w Boga.*

– Pięknie! Jezus wielu cudów dokonał w tych miastach, a ludzie żyli tak jak wcześniej. Czyli Osoba Jezusa nie zmieniła ich życia. Nadal żyli jak dotychczas, chociaż Jezus wiele czasu dla nich poświęcił, ofiarował, a nie było widać owoców Jego działalności. Dlaczego tak się może dziać, że człowiek nie chce zmienić swojego postępowania?

– *Może się komuś nie chce, może komuś jest wygodnie tak jak jest, może ktoś się przyzwyczaił do swojego życia i boi się coś zmieniać.*

– Macie rację, tak może być, jak mówicie. Ale powiedzcie mi, dlaczego Jezus ich czy nas nie zmusi do dobrego, do zmiany?

– *Bo Jezus nie chce nas zmuszać do niczego.*

– Dokładnie tak. Jezus nie chce nas zmuszać, nie chce aby ktoś Go kochał na siłę, nie chce mieć niewolników. Chce by Jego miłość była odwzajemniona. Czyli Jezus daje nam wolność – jest to wspaniały dar, dzięki któremu możemy o sobie decydować, możemy wybierać, możemy kochać. I przez ten wspaniały dar wolności zgadza się na to, że możemy tej wolności źle używać i że możemy też Boga odrzucać, lekceważyć, pomijać w naszym życiu. Za kogo więc możemy wynagradzać szczególnie w tym miesiącu?

– *Za tych, którzy źle używają swojej wolności.*

– Tak. Za kogo jeszcze?

– *Za tych, którzy odrzucają Boga i Jego miłość, którzy Go nie słuchają.*

– Bardzo dobrze. A gdybyśmy pomyśleli o mieszkańcach Kafarnaum, Korozaïn i Betsaidy – za kogo możemy wynagradzać?

– *Za tych, którzy nie zauważają cudów Jezusa. Albo zauważają, ale nie chcą nic w swoim życiu zmienić.*

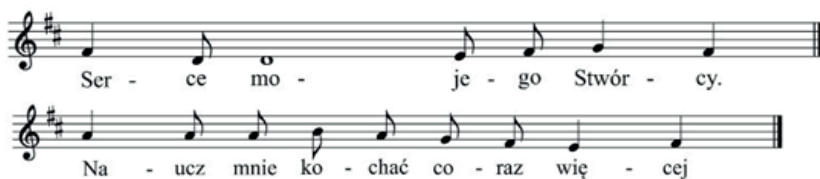
– Macie rację. A w jaki sposób możemy wynagradzać za te osoby, które wymieniliście? Przez jakie nasze postępowanie?

– *Możemy się starać okazywać Bogu swoją miłość, nie odrzucać Go. Możemy się też starać słuchać Jego nauki i być posłusznymi tym, którzy nas wychowują. Możemy też starać się poprawiać z tego co jest złe i nie zwlekać z tą poprawą.*

– Tak. Starajmy się więc dobrze używać naszej wolności i módlmy się, aby nasze serca były wrażliwe na Boga i ludzi.

V. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Prośmy dziś o to, byśmy troszczyli się o swoje serce.

Serce mojego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej.*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne

Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.

Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie.

